

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudce Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobkyně: **H. H.**, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 8. 2025, č. j. 35 Ad 12/2025-48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala ke Krajskému soudu v Plzni podání označené jako „*námítka, stížnost, předžalobní výzva ke správnímu soudu*“, které bylo zapsáno jako žaloba proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ve věci dávky státní sociální podpory – příspěvku na bydlení. Z obsahu žaloby bylo zřejmé, že žalobkyně nesouhlasí s postupem Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Plzni, ve věci její žádosti o příspěvek na bydlení. Z žaloby ale již nebylo zřejmé, zda bylo vydáno nějaké konkrétní rozhodnutí úřadu práce, případně ministerstva, proti kterému by žalobkyně brojila. Krajský soud ji tedy vyzval k odstranění vad žaloby tak, že označí rozhodnutí správního orgánu, jež žalobou napadá, a toto rozhodnutí soudu předloží, k tomu jí stanovil přiměřenou lhůtu. Žalobkyně v reakci na to poslala krajskému soudu další podání, ve kterém zopakovala, že nesouhlasí s postupem úřadu práce a požadovala, aby se soud zabýval tím, zda lze bez nájemní smlouvy vyhovět její žádosti o příspěvek na bydlení. Zároveň žalobkyně požádala o osvobození od soudních poplatků, ustanovení zástupce výslovně odmítla.

[2] Krajský soud dospěl k tomu, že žalobkyně nezhojila vady žaloby, tedy neoznačila rozhodnutí správního orgánu, proti němuž by brojila žalobou. Krajský soud tedy žalobu v záhlaví označeným usnesením odmítl, a to pouze ve vztahu k žalobkyni jakožto jediné známé účastnici řízení.

[3] Stěžovatelka usnesení krajského soudu napadla kasační stížností podanou ke krajskému soudu, který ji předložil Nejvyššímu správnímu soudu.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 2. 9. 2025, č. j. 7 Ads 178/2025-7, stěžovatelku mimo jiné vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení buďto předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 3. 9. 2025. Posledním dnem lhůty tedy byla středa 10. 9. 2025. Stěžovatelka na tuto výzvu nijak nereagovala.

[5] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve stanované lhůtě (a ani po jejím uplynutí) nedoložila plnou moc udělenou advokátovi či doklad o svém právnickém vzdělání a o následcích nesplnění výzvy soudu i o možnosti ustanovení zástupce byla poučena, Nejvyšší správní soud po marném uplynutí lhůty kasační stížnost odmítl v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[7] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků (zde pouze žalobkyně) právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. září 2025

Milan Podhrázký
předseda senátu